

הברкар אשר עשה ונutan לפניהם והוא עמד עליהם מתחת העין "ויאכלו" בראשית י"ח ווארך אברהם נתן לאכול דבר האסור לו? ולפי דברי רבינו בחיי הניל"מובן הכל: מכיוון שאין למאלים יציר הרע איז מילא אין להם איסור של בשר בחלב, והילך גם מובן למה אברהם אבינו ע"ה נתן להם לאכול בשר בחלב, כי ידע שהם אין כלל איסור, (בהתוות הבוקר, אוთ תקפ"ח, להגה"ץ ר' שאול ברוך וזוק"ל)

~פנת ההלכה~

בענין חייב להקביל פניו רבו ברجل בזמן הזה

שליש רגליים תחוג לי בשעה: (כג יד) צריך להבין שהרי הפסוק מפרש שוכ ואומר שלוש פעמים בשעה יראה כל'זוכרך (כג יז) ואם כן מה בא להשמעינו פסוק זה? רק מצינו בגמרה (ר"ה דף טז: וסוכה דף כז:) מנין שחיבר אדם להקביל פניו רבו ברגל שנא' (מלכים ב ד כג) מודיע את הלבת אליו הום לא חזש ולא שפה: מכלל בחדש שבת מיחיב אנייש לאקוורי אפי רבייה. עכ"ל הגمرا לעניינו, והפוסקים למעשה ד寧 האם דין זה היה רק בזמן הבית או שדין זה הוא גם חל בזמן הזה, ורוב הפוסקים מצינים את דברי השו"ת נודע ביהודה (או"ח סימן צד) שהקשה: מודיע חייב זה לא נפסק בש"ע על הלהקה למעשה? והנודע ביהודה עצמו תירץ שם דזה הדין הוא רק בזמן שביהם קיים, ודעתו שענין קבלת פניו רבו ברجل שיך לענין ראיית פניו בעזירה, יעווין שם עוד בהרחה, והערוך לנר (סוכה דף כז:) חולק בדבר זה עם הנודע ביהודה ובמיאאת דברי המגן אברהם (או"ח סי' תקנ"ד ס"ק י"ב) הסוכר שמחוביכם להקביל פניו רבו בשבת אפילו בזמן הזה. והנה בספר עיון מנחם מס' סוכה דף כז: להגאון ר' מנחם פאללאק אב"ד סערענטש כתוב אשר בזמן הבית הרי החובה היה להקביל פניו השכינה, וא"כ חייכים לומר שכל דין הקבלת פניו רבו הוא "דוקא" בזמן הזה, שהוא במקומות וכנגד קבלת פניו השכינה, והנה בספר אברהם המשפטים להגאון ר' אברהם הכהן מתונס) מבאר כפילות הפסוקים שליש רגליים וכן שלוש פעמים בענין אחד, הכוונה היא שזמן הבית היו צרכיכים או לקבל פניו השכינה, או עלות לרוגל, וכי שלא היה ביכולתו עלות לרוגל לקבל פניו השכינה היה לו החיוב לכת ל渴ל פניו רבו.

ולפי דבריהם אפשר לחדר לענ"ד: שמכירן שלפי כל הפסוקים יש קשר בין ב' פסוקים אלו, משומם וזה יש לנו מצוה תמיד של קבלת פניו השכינה, אבל באופן שאין בהםם קוז איז מגיע החיוב של קבלת פניו רבו, שזו מקיימים ביום חזש או שבת, וזה עמוק הכוונה שאמר האמורא רב יצחק שחיבר אדם לקבל פניו רבו, וכ"ש ברוגל, הכוונה שבמי הבית היה לנו חייב של קבלת פניו השכינה, מה חדש ר' יצחק שבעת נשאר רק חוב של קבלת פניו רבו, ולפי"ז היה לנו היום חייב לקבל פניו רבו, שהוא במקומות קבלת פניו השכינה, ואשריהם להחסידים הנוטעים לרבים בימי החג, כי חזז מזה שמקבלים חיים חיות חדש לעבודת ה', ג"כ מקיימים מצות עליה לרוגל. (שם זבולון תש"פ)

~ קניית עבד עברית ~

בי תקנה עבר עברי שיש שניים יעדו: (כא ב) ובתרגם אונקלוס פירוש זו: ארי תובון עבדא בר ישראל, שפירשו הוא הורה לקונים נער ישראל, ולפי"ז צריך לדעת מודע בפרש מקץ בפסוק ושם אנחנו נער עברי (מ"א י"ב) תירגם האונקלוס: ותמן עמנא עולם עברי, וכן מצינו בפרש ויש בפסוק כי גנוב גנבתו מארע עברים, (ט"ו) ותירגם האונקלוס ארי מנגב נגיבנא מארע עברים, ושם פשוט שהכוונה עברי "הוא יהוד" וא"כ צריך לדעת מודע כאן שינה התרגום לשונו לביר ישראל במקום הלשון עברי? ואפשר לומר דהאונקלוס מרמז למה שמצינו בגמ' (ב"מ דף עא ע"א) שגר אין יכול למכור עצמו כמו עבד עברי דעתך לאצל עבד עברי מצינו הלשון ושב אל-משפחתו, (ויקרא כ"ה מ"א), דהכוונה הוא שהג夷 יובל איז חזר עבד עברי אל-משפחתו, ואילו גור אין לו משפחה, והילך גם אין יכול להימכר, וזה הכוונה כאן בתרגום אונקלוס: ארי תובון עבד עברי "בר ישראל" דכשבאין לקנות עבד צריך לדעת שרק עבד עברי אפשר לקנות ואילו גור אין יכולם לקנות ומודיק הלשון כאן דייקא. ודוח'ח (אכני שוחם להגאון ר' משה ליב שחור מגאנוי יוישלים מחבר ספרי בגין כהונה וכח התשובה)

~ הוצאות שבת במקום הוצאות רפואי ~

רק שבתו יתון רופא רפואי: (כא יט) ובגמרא מצינו (שבת דף יב ע"א) הנכנס לביר את החולה אומר שבת היא מליעוק ורופא קרובה לבא, ופירשו הוא שיום השבת עצמו בכווחו להгин ולהביבה רפואי, ורואים מכאן שענין הרפואי יש לו שייכות עם ענן יום השבת עצמו. ואם חס ושולם ימעט האדם בהוצאות שבת ויו"ט יכול לגרום לעצמו שהוא הממן שמייעט שבת יצטרך להלעון ר' רק, דהרי לעניין רפואי, מדה נגד מדיה, ולפי"ז מדויק הלעון ר' רק, אcin ורקין מיועטין הן בתורה, והלעון "שבתו" מרמז על יום שבת, שאם חס ושולם ימעט בהוצאות שבת יצטרך לא עליינו להגיא למצו של רופא רפואי שיצטרך ח"ז לחפש רפואיות. הילך יראה האדם לענין השבת בכל כוחו ומאודו, (ערוגת הכרושים אב"ד חוסט)

~ איסור בשר בחלב רק בזמן הזה ~

לא תבשל גדי בחלב אמרה (כג יט) ובגמרא (חולין קטו): למדרו מזה דמצינו בתורה ג' פעמים הלשון לא תבשל גדי בחלב אמרה, א' על איסור בישול של בשר בחלב, ב' על איסור אכילה של בשר בחלב, ג' על איסור הנהה של בשר בחלב, ובשולחן ערוך (י"ד סי' פ"ז א') פסקו דמדאוריתא הינו מאיסור תורה הוא רק על בישול בשר בחלב, והנה בספר רבינו בחמי על פסוק זה מחדש שהדין של איסור בשר בחלב הוא רק בזמן הזה, מכיוון דisisר בשר בחלב, הוא מצד להניע את היצר הרע, אבל לעומת זאת לא יהיה יותר יציר הרע או יהיה מותר לפי"ז אפילו לבשל בשר בחלב ע"כ. ולפי דבריו אפשר לתרצ' הקושיא המפורסתה: דאייך יתכן שהמאלים אצל אברהם אבינו אכלו בשר בחלב כדמותנו: ויקח חמאה וחלב וכו'

מדד היעובדות

**** כלה"ק מובאיין זע"א - הפחד יצחק מציל בחול מולדת שתה

והשיות היה בעורכם, חרדי אמונה ובתהונן, הדרו ההורם להר'ק, וכיוצא מביתנו נאווה קודש, והזרו מיד לחעריה שליהם, ועמדו ליד השער, וראו כמרים ושומרים הרובת, ויזוקו את עצם בדברי הצדיק שלא לפחה, וכאשר ראו שאין שומרים התחילה לצעוק בכל הכוונות " יצחק בן מרם", אפילו שהחומר היהת גבורה מואוד לא חלונות, ובאשר הרגינו אפילו שהחומר היהת גבורה מואוד לא חלונות, ובאשר ראו שאין כמוני אמונה בהצדיק, " יצחק בן מרם", כך נשמרו הצעקות עד החותם היללה, והוא באמצע הצעקות שמעו קול התבטה בקרען ליום, ויראו שך מלא בגדים, והנה מותוך השק יוצאה בחור, והוא כאשר ניסו להוות ראו שהוא אותו הבן שצועקים עבורי, האב בראותו זאת כמעט ונתעלף ורק לבנו ושאל אותו כל הקורות איתו, והוא אמר הבן אסור לנו להישאר במקום הזה ולדקה אחת, מיד לקחוו הנבורים וברחו כולם לבית ההורים, אחרי שנרגעו ההורים מביאתו, שאלו אותו כל הקורות איתו, ומספר אשר חבריו הגויים מהסבירה שכנעו אותו להמיר דתו, והוא היה לו כל טוב, ושם על קולם והלך להכומר הנורא וקבעו זמן ה' ירחם, והוא הזכיר נתן לו הדר גדרול ומיעוד שהיה שם עד בוא אותו היום, והוא היום אחריו הצהרים בא לירחו חרטה וחשבתי בלבבי, האין עשה הרעה הנוראה הזאת להרוי, והוא רשותו של לבב עשו לי שם עול, והוא בעת מהשבותי אלון, ולפעה פתאום שאקפני מהחומר הגבורה להרצפה, ואם יהיה רצון הש"ת שאשר בחיים אויך אחזור בתשובה שלימה, ואם יהיה רצון הש"ת שלא להישאר בחיים הרי תהיה מיתתו כפרתו, ותוך כדי מחשבה וה חכמים הרבה בשקי, וכפוץ מהחומר וכפוץ שהנכים רואים הנני חוי וכיים, והליכן הולך אני לךים הבהירתי ולעתות תשובה שלימה, כן ספר הבן, האב גם ספר לבנו כל הקורות איתם, ומה שאמור להם הצדיק הפחד יצחק מביין, והחומר התקוזק יותר ואת חור לתלמידו ווראת שמיים שלו, בעבר תקופה בקש מאביו שרצונו לדאות הצדיק שכוכתו חור לאביו שבשמיים, ונסע כלם יהדיו להעיר בויאן להר'ק בעל הפחד יצחק, הצדיק בראותו את הבחוור קירבו מאד נתן לו דרך עבורי בעבודת ה' ומואן נתקרב מאד להר'ק מביאן, והוא וכל משפחתו, נגדל לשם ולהפארת בתורה יראת שמיים וסידור צופפה, והקם משפחחה ודורות להפארת בית ישראל, ובכחות הצדיק נצלו דורות שלמים לעכורת הש"ת, וכוטו יין עלינו אמר מס' אברהם עבר ה' - להר'ה ר' אברהם אהרוןבעץ י' מהשובי חסידי באיאן,

דָּוִזָּא לְאֹור גַּעַז "עֲזָרֶם דְּשֻׁלְּמֵי סְפָרִים" מְרֻבָּן בְּנֵמֶזֶא וְסְפָרִים עֲתִיקִים וְכַתְבִּים

splirotot dafim v'otamir, gam "uirbun v'mehadrin dafim s'alowitz" / "moshe shifra, avoh b'yisrael dafim rishon, mishnayot zeyi u'din akamora dafim rishon, sefut mohorim v'otamir ascheno, sefut chomoshim um' shem afarim v'sheli'hah teret" 35 gam' b'odim dafim v'otamir chofr rik b'k, man dor le' dor matelana dafim rishon, tikun li'l shabuot dafim s'alowitz, sidur shelach ha'reh'z r' moshe v'otafpon shel'tiat'ah libhoro be'ut bahroto l'hori' ben chin' shenekur, tikkuni v'zhor dafim s'alowitz, sefer um ha'timta ha'reh'z r' abraham yitzak v'vov' makio' be'l mel al berachim v'udu, sefut v'zhor binui dafim v'otamir, sh'uv' oroch chayim ba'ah dafim v'otamir me'farer, sidur shahia shiv' la'reh'z r' yitzak ayikot motshkha ba'me'arot, mabat aruk' hatom me'hanan r' ahron kataluy, mabat ha'reh'z kahomait, morash rabba dafim v'otamir, koyittel shabbat ha'zon avish ul'achori mabat sheneshlo lo, mabat ha'zon matshubni, v'zhor binui dafim v'otamir, sefer shiv' la'h'z avraham am, sefer mitz ha'timta ha'zon r' yekub k'minatz.

4403 - 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA ~ T 718 - 438 - 8414 ~ F 718 - 633 - 5500 Store Hours are 11-7:30 Fri till 1:30, To receive pardes: send to - pardesyehuda1@gmail.com WWW.SEFORIMWORLD.COM